

РІК I.

ЛИСТОПАД І ГРУДЕНЬ

Ч. 2 і 3.

УКРАЇНСЬКІ ШКІЛЬНІ ВІСТІ

ПІДРУЧНИК

ДЛЯ ДЯКОУЧИТЕЛІВ І ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ

ПРИ НАВЧАННІУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

— 1928 —

РІК I.

ЛИСТОПАД І ГРУДЕНЬ

Ч. 2 і 3.

1928

УКРАЇНСЬКІ ШКІЛЬНІ ВІСТИ

ПІДРУЧНИК
ДЛЯ ДЯКОУЧИТЕЛІВ І ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ ПРИ
НАВЧАННЮ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

ВИХОДИТЬ РАЗ НА МІСЯЦЬ

ВИДАЄ ТОВАРИСТВО ГР. КАТ. ДЯКОУЧИТЕЛІВ
В АМЕРИЦІ.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Т. Каськів, Й. Буката, А. Гела.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ

600 High St.,

Newark, N. J.

ПЕРЕДПЛАТА:

На рік 1.00 дол.,

На півроку 60 цент,

Поодинокое число 10 цент.

ДО ТОВАРИШІВ УЧИТЕЛІВ

Кожний член Товариства Дякоучителів має придержуватись ухвал, які прийняли наші конференції в серпні в Ньюарку і Вилкс Беррі, а саме щоби триматись при навчанню по наших школах однообразної системи. Уживати книжок шкільних видання М. Матвійчука. Постаратись про каталог і дневник. Видавати шкільним дітям чотири рази до року карту звідомлення.

Оскільки нас повідомлено, то вже майже в кожній школі, де є дякоучитель з Товариства, це все практикується.

Котрий з Товаришів цього ще не виконав, зволить прискорити і виконати свою ухвалу. Карти звідомлення замовляти у нашого секретара. Діти надзвичайно тішаються картками, мовляв, тепер українська школа такасама як і американська. Родичі теж з них дуже здоволені, бо знають, як їх дитина учиться у своїй рідній школі.

При кінці шкільного року, будеться роздавати дітям, тим що покінчили українську школу, ще й дипломи. Такі дипломи виготовлені в дуже гарних красках і будуть розіслані після замовлення в скількості кожної школи.

Вказане, щоби Товариші дякоучителі писали свої помічення про школу, про свою часопись, місцеві діточі вистави, а тоді буде цікавіша часопись і в той спосіб поменьшите працю Редакційному Комітетови.

ВІД УРЯДУ

Виконуючий уряд Товариства укр. кат. Дякоучителів в Америці

Теодозий Каськів, голова;
Дроздяк Олекса, заступник голови;
Йосиф Буката, секретар;
Теодор Онуфрик, касієр.

Отсим дається до відома, що в справах Товариства належить відноситися на адресу:

Mr. Theo. Kaskiw, 600 High St., Newark, N. J.

В справах фінансових належить відноситися на адресу:

Mr. J. Bukata, 161 Lynd St., Perth Amboy, N. J.

Всі чеки і моні-ордери виписувати на ім'я касієра Mr. Theo. Onufryk, а засилати в листі до секретаря п. Й. Букати.

Панове Дякоучителі:

Сталось по Вашій думці і волі. Місячник "Українські Шкільні Вісти" вже виходить. І сей місячник, сі "Українські Шкільні Вісти" то Ваше діло, Ваша праця. Будьте-ж, Панове Дякоучителі, для своєї праці щирими добродіями. Доглядайте і не жалійте труду та заходів для їх розвитку і добра. Будучність їх залежить головно від Вас.

Памятайте: Красувати-муться вони — то Ваша слава, а нидіти-муть — то Ваш буде жаль і ніяково перед світом.

Українські Шкільні Вісти не тільки для дякоучителів. Се також і підручник для шкільних діточок. Обовязком найперше родичів купувати кождий примірник для своєї дитини, щоб могла мати свій підручник для науки у своїй рідній школі. Тому проситься кождого члена учителя розповсюджувати свою часопись Українські Шкільні Вісти як між шкільними дітьми так і українським Громадянством.

Найменьше 50 примірників повинен кождий учитель продати у своїй місцевості, і прислати належитість, яка буде оголошена в Українських Шкільних Вістях.

Також проситься надсилати й місячні вкладки для того, що тепер потрібно гроша.

Протоколи із засідань Товариства Дякоучителів пічнеться оголошувати в слідуючих числах за порядком.

Розумні не потребують оплесків, бо вони смирні, а смирність сама находить заплату і задоволення.

Янг.

СЛОВО ДО РОДИЧІВ

(Дальше)

В першому числі У. Ш. В. подав я свої помічення про приготування дитини до української школи, і що родичі повинні правильно посилати свої діти до школи, коли хочуть, щоби їх діти винесли бажані успіхи зі школи.

Згідно з бажанням деяких шановних Читачів У. Ш. В., буду старатись більше подрібно обговорити справу виховання дітей.

Заки приступимо до обговорення способів, якими послугуватись при вихованню дітей, мусимо знати, що таке дитина.

Може декому смішним видається ставлення цього питання, бо хто-ж не знав би, що таке дитина?

Та це питання будемо розбирати з боку наукових дослідів.

Коли поглянемо на новонароджену дитину, то можна її порівнати за філософом Лукреціям, до мореплавця, якого скажені хвилі викинули на береги розбурханого моря. Так і дитина голісіньке немовлятко викинене на світ, лежить розкинувши рученята, без жадних засобів до життя і в новій своїй оселі жалібно голосить. А що по роках діється? Та немічна дитинка стається переможцем над усією природою; стає людиною, по слову Русо, "стається творчою істотою."

Що заложено в тім маленькім, безсильнім тілі, що дає йому в майбутньому таку творчу силу? Які умови, які впливи викликають цю силу і дають їй чи позитивний напрямок, звернений на добро, чи негативний, звернений на зло собі і іншим?

Погляньмо, що кажуть психологи, фізіологи й антропологи. Вони у всіх наукових розвідках кажуть:

"Кожна дитина народжується яко продукт зеднаного позитивного і негативного процесу."

У свому ембріональному розвитку дитина переходить ріжні шаблі і форми органічного життя, і приносить в собі риси, здобуті людиною на протязі тисячлітньої культури. Разом з цим дитина має в собі і індивідуальні риси, що їх одержала по часті яко спадщину по своїх родичах. Таким чином немовлятко відразу уявляє в собі продукт, з одного боку своєї власної індивідуальности і безпосередньої спадщини по родинах, а з другого боку має в собі продукт який виавляється по причині переходу ріжних періодів духового розвитку людно-

сти, від дикунства аж до культури.

Дві життєві засади, які кермують першим розвитком дитини, є “пристосованне” і “з вичка.”

Кожний живий організм природно має нахил зближатись до приемних місць а відхиляється, ховається від неприемних. І ця признака називається “пристосованне.”

Другий, який іде на поміч першому, це є “звичка”. Коли якась реакція кілька разів повторюється, повстає органічний нахил до того, до чого передше не було найменшого почуття. Так як одіж буде складатись фалдами, в які була складена. В дитини є змаганне завсіди повторяти свої реакції, а навіть безчисленно разів, коли реакція є для дитини приемле і втішна.

Учений Паоло Ломброзо у своїй праці “Спроба дитячої психології” каже: “Дитина се малий, стислий образ усіх стадій (переходів) еволюції людскости.” І справді, ріжні забави дітей, скакання, крики, бігання і т. п. це все переносить нас дуже часто в умови дикунського життя.

(Дальше буде).

РОЗМОВА ДИТИНИ З МАТЕРЮ.

Солодка моя мамо!
Мені тяжко жити.
Чом ти мене маленьку,
Не вчила робити?

Правду тобі кажу,
Моя доню мила.
Що я тебе працювати,
Малою учила.

Але ти дитино,
Про науку не дбала,
Тому твоя головонька
Біди ся діждала.

Казковий край може бути всюди. Де лиш між людьми є любов, вірність, високі ціли, чисті душі, то навіть в копальнях під землею є казковий край.

Кінгслі.

КОРОТКА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

(Дальше).

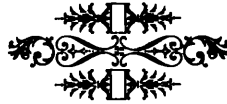
Опрацював і подає Т. Каськів.

9. Хто наступив по Князю Святославі?
9. По Князю Святославі наступив син його Володимир Великий.
10. Чому наша історія називає його Великим?
10. Наша історія називає його Великим, тому що він зробив багато добра для української держави:
Заложив перші школи наук і ремесла; завів перші гроші, на яких виднів знак української держави, тризуб.
Він також перший охрестився і приказав це зробити своєму народови.
11. Котрого року це діялося?
11. Це діялось 988 року.
12. Як називає його наша Церква?
12. Наша Церква вписала його поміж святих і називає Святим Апостолом Володимиром.
13. Які були князі по Володимирі Великім?
13. По Володимирі Великім були слідуючі князі:
Ярослав Мудрий, Володимир Мономах, Ярослав Осмомисл, князь Роман, князь Данило, князь Лев, а останній був король Юрій.
14. В котрому році кінчаться княжі часи?
14. Княжі часи кінчаться в 1340 році.
15. Як жилось людям на Україні під владою українських князів?
15. Під владою українських князів жилося людям на Україні гарно і добре. Всі люди були в добробуті і щастю. Ціла держава була сильна і могутча.
16. Чи сусідні краї шанували наш край?
16. Всі сусідні краї шанували і поважали наш край і наших людей; завидували їм богатства і розкішного життя.
17. Чи приїздив хто тоді на Україну?
17. Часто приїздили тоді на Україну послы з далеких країв, з дарами і привітами від своїх королів.
18. Чи були вже тоді на Україні учені й писменники?
18. Так, вже були тоді на Україні різні учені й писменники, які любили перебувати найбільше по дворах наших князів.

Давні князі наші любувалися в науці і книгах.

19. Чи були вже в тих часах бібліотеки?
19. В тих часах були вже бібліотеки, але тільки писані і лиш у дворах княжих.
20. Хто був найславнішим ученим за княжих часів?
20. Найславнішим ученим за княжих часів був Нестор літописець. Він був монахом Печерського монастиря. З молодих літ цікавився старими часами; збирав давні рукописі, про життя словянських племен, про князів, війни і походи. Потому списав те все в одну книгу, що зветься Найдавніша Літопись. Це перша історія України.

(Дальше буде).

КОРОТКА ПОЧАТКОВА ГЕОГРАФІЯ УКРАЇНИ

(Дальше)

На підставі підручника географії дра Степана Рудницького, подає Т. Каськів.

Найкрасше вчитись географії, щоб пізнати всі земні краї, на власні очі. До того треба цілий свій вік подорожувати по всіх краях, а й так одній людині не стало-б життя, аби бодай свій рідний край пізнати як слід. Тому мусимо вчитись географії з книжок і малюнків, що представляють нам описом і рисунком різні краї нашої землі. Між малюнками, що їх уживаємо до науки географії, найважніші географічні карти або мапи.

9. В який спосіб можемо пізнати свій рідний край?
9. Свій рідний край, можемо пізнати з географічної карти або мапи.
10. Що таке географічна карта або мапа?
10. Географічна карта або мапа, це докладні картини земної поверхні, тільки багато разів поменьшені.
11. Чи можна зміряти на мапі віддаленне двох місць?
11. Так, можна зміряти докладно, тому що на кожній карті або

мапі є число, що каже нам, на скільки довжини зменшені.

12. Як це число називаємо?
12. Це число називаємо розмір карти або мірило.
13. Як міримо докладне віддалення на мапі в дійсності?
13. Один аршин на мапі рівний одному міліонові аршинів у дійсності.
14. Що бачимо на картах або мапах?
На картах або на мапах бачимо суші і моря, гори, горби, височини, низи, ріки, річки й озера, сади, міста, місточка й деякі великі села, шляхи, границі держав і багато іншого.
15. Чого більше на поверхні земної кулі, суші чи води?
15. На поверхні земної кулі є одна третина суші, а дві третини заливають її води, моря та океани.
16. Що таке море або океан?
16. Море або океан, це величезне збірництво води. Коли відпливемо далеко від берега, нічого не побачимо крім води й неба.
17. Чи наша Україна має море?
17. Наша Україна має море.
18. Як називається українське море?
18. Українське море називається Чорне море.
19. Де бачимо його на мапі?
19. На мапі Європи бачимо його на низу.
20. Як пізнаємо на мапі сторони світа?
20. Сторони світа пізнаємо: на низу завсіди буває південь, на горі північ, по правому боці схід, по лівому захід.
21. Якою фарбою розмальовується на мапі море?
21. Море розмальовується на мапі синьою фарбою. Чим глибше море, тим темніша синя краска.
22. Як глибоке Чорне море?
22. Чорне море глибоке більш як дві тисячі метрів.
23. Чи Чорне море величне і гарне?
23. Так, Чорне море одно з найгарніших на світі, а для нас Українців ще й тому, бо воно наше рідне, українське.
24. Яка вода в Чорному морі?
24. Вода в Чорному морі як у всякому іншому морі, лиш менше солена.
25. Чи морська вода пливе чи стоїть?
25. Морська вода не пливе, а здебільша стоїть.
26. Що це є приплив і відплив моря?
26. По всіх морях вода що шість годин прибуває, підносить-

ся і заливає беріг, то знов опадає і відступає від берегів. Це зветься приплив і відплив моря.

27. Чому зовемо Чорне море середземним?
27. Чорне море зовемо середземним тому, бо воно зі всіх усюдів окружене сушею.
28. Яку користь має Україна із свого моря?
28. Україна мала і має велику користь із свого моря: Тому тисячу літ взад плавали морем наші купці, щоб торгувати на чужині.

Наші князі і гетьмани ходили походами на Греків, а наші славні козаки Запорозжці славно воювали з Турками, Татарами та Ляхами.

(Дальше буде).

УКРАЇНСЬКА ГРАМАТИКА В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДЯХ

Для українських шкіл в Америці.
подає Т. Каськів.

10. Як людина балакає?
10. Людина балакає реченнями.
11. Що таке речення?
11. Кожда думка, що її скажемо словами або напишемо — це речення.
12. Як ділимо речення?
12. Речення ділимо на три роди: коротке, поширене і безпідметове.
13. З чого складається коротке речення?
13. Коротке речення складається з підмету і присудка.
14. Що таке підмет?
14. Слово, що про якусь особу або річ присуд виголошується, це підмет.
15. Що це є присудок?

15. Слово, що відповідає на питання, що діє особа або річ — це присудок.
16. З чого складається поширене речення?
16. Поширене речення складається з дев'яти частин складників, а саме:
 1. з іменника, 2. прикметника, 3. заіменника, 4. числівника, 5. дієслова, 6. приіменника, 7. прислівника, 8. сполучника і 9. виклику.
17. Що є іменик?
17. Слово, що подає назву, ім'я предмету, особи, звірини або речі, це іменик, н. пр.: Бог, Василь, стіл, кінь.
18. Що це прикметник?
18. Слово, що подає прикмету предмету, особи, речі, звірини, що її бачимо або тільки уявляємо собі, каже, який хто, яке що — це прикметник, н. пр.: добрий (Бог), високий (Василь), білий (стіл), гарний (кінь).
19. Що це заіменик?
19. Слово, що його можна покласти за іменик, замість іменника цебто замість предмету особи, речі, це заіменик, н. пр.: він, ти (як ми до особи балакаємо) і т. д.
20. Що це числівник?
20. Слово, що подає число предметів, осіб, річий, це числівник, н. пр.: один (Бог), п'ять (столів), дев'ятеро (дітей), другий (рік).
21. Що таке дієслово?
21. Слово, яке каже, що хто діє, робить, — це дієслово, н. пр.: (я) гуляю, (він) стоїть, (ми) ходимо, (вони) сплять.
22. Що це є приіменик?
22. Слово, яке стоїть при якомунебудь імені, називається приіменик, н. пр.: коло школи (школа — іменик, “коло” стоїть при іменику), один за другим (другий — це ім'я числове, числівник, “за” стоїть при імені) і т. д.
23. Що це прислівник?
23. Слово, яке стоїть при такому слові, яке каже, що діється з кимось, або при такому, яке каже, який хто є — це прислівник, н. пр.: (Петро) дуже (кричить) (“кричить” — це слово, дієслово й “дуже” стоїть при “слові”).
24. Що це є сполучник?
24. Слово, яке сполучує два слова до купи, або і два речення — це сполучник, н. пр.: він і я, (слово “і” сполучує два слова: слово “він” і слово “я”).

25. Що це виклик?
25. Слово, яким викликуємо, або яким наслідуюмо вигуки та згуки, що довкола нас лунають — це виклик, н. пр.: Ох, гей, пугу і т. д.
26. Що це є речення безпідметові?
26. Речення без присудку не може бути але без підмету воно в нашій мові може обійтися. Як скажемо: Горить! Блискає! На світ благословиться! — це речення безпідметові: (Думка є, але підметів у цих реченнях немає).
27. Скажіть мені коротке речення.
27. Бог благословить. Ученик пише. Учениця співає.
28. Подайте питання про підмет і присудок.
28. Хто благословить? Бог, це підмет. Що Бог робить? благословить — це присудок.
29. Обробіть мені ці самі короткі речення на поширені.
29. Бог всемогучий благословить нас щастем і здоров'ям. Ученик пише чисто і гарно. Українська дівчина співає чудові пісні.
30. Скажіть мені додаткові слова в цих реченнях?
30. Додаткові слова слідуєчі: Всемогучий, нас, щастем і здоров'ям, українська, гарні, пісні, чисто і чудово.
- Пояснення в англійській мові:
- Просте речення — Simple sentence.
 Ширше речення — Compound or Complex sentence
 Безпідметове речення — Exclamatory
 Підмет — Subject
 Присудок — Predicate

THE POWER OF PRAYER.

Carmencita, a pupil of the fifth grade, was saying her prayers. She surprised her mother with the ending sentence: "And please, God, make Rome the capital of Turkey. Amen."

"Why do you say that?" asked her mother.

"Because that's what I put on my examination paper," answered Carmencita.

A LESSON IN NET-MAKING.

Holiday Maker—"Can you tell me how fishing nets are made?"

Old Salt—"Yes, you get a lot of holes and tie them up with a string."

ЙОСИФ БУКАТА.

НАРОДНЯ СКАРБНИЦЯ

(Дальше)

“Чуже добре, чуже святе,
Своє найсвятійше” —
Хоч нам в чужім краю й добре,
В своїм було-б ліпше.

“Інший край, інший звичай” —
Треба памятати,
Що ми тут в краю — чужім,
Чуже шанувати.

“Де два бються, де сваряться,
Третій користає” —
Як раз приказка для нас,
Бо в нас так буває.

“Ліпша своя хата,
Як чужа палата” —
Станьмо спільно про це дбати,
Щоб “народні дома” мати.

“Свій коли незаплаче,
То бодай хоть скривиться” —
Свій коли тебе обмовить
В Йордані не змиєшся.
Та на те все не зважати,
А свій свого підпирати.

“Який пан, такий крам” —
Це Поляки склали,
А якими вони є,
Самі доказ дали.

“Хто по світу не бував,
Той і дива не видав” —
А хто бував, без науки,
Шкода його труду й муки.

(Дальше буде).

Анатоль Котович.

ЩО Я ЧИТАВ ДІТЯМ?

ПОДЯКА ЛЬВА.

У давні часи жив у Римі один раб, на імя Андроць. За якусь провину наложено на нього тяжку кару. Він утік з Риму і перебрався через море до Африки. Там поселився в печері, де перед тим зробив собі леґовище лев. Та сього не запримітив бідний скиталець, як величезний лев прийшов до печері.

Звір забив собі в лабу велике терне і страшенно ревів.

Андроць не злякався звіра. Він підійшов до нього, оглянув скалічену лабу, виняв терне тай промив рану і старанно завазав.

Лев незабаром вигоївся та в подяку за те, що дня приносив Андроцьєви кусень мяса із своєї добичі.

Так пройшов деякий час, а вкінці Андроць покинув печеру і подався між людей. Але його незабаром зловили і в тяжких кайданах привели знову до Риму. Там вдруге його судили і призначили до боротьби з львом у цирку.

В призначений день вивели Андроцьє на арену перед глядачів і випустили на нього з клітки великанського льва. В цирку на хвилю стихло. Богатотисячна товпа жорстоких і кровожадних Римлян цікаво стежила за тим, як лев розідре безборонну людину. Лев, коли поглянув на Андроцьє, підійшов до нього та почав лизати йому руки. Це був тойсамий лев, якому Андроцьє колись вигоїв був ногу.

Їх обох знову звела доля до купи.

Товпа зацікавилася на цей вид ласкавости і благородности дикого звіра.

З десяток тисячів грудий залунав могутній оклик:

— Волю для Андроцьє і льва!

І від того часу можна було бачити Андроцьє, як ходив по улицях Риму зі своїм львом.

Один факт варта більше ніж сто видуманих прикладів.
Шерібен.

ЯК ЛЮДИ ПОДІЛИЛИСЯ ПРАЦЕЮ?

Ви вже чули, скільки то треба багато працювати над тим, щоби із зерна, засіяного в землю, зійшло і виросло нове збіже та щоби з нього спекти свіжий хліб. Ви знаєте добре, що одна людина оре, друга жне, а хто інший молотить, а ще інший меле муку, а другий пече хліб.

Крім того прецінь не всі знаряди, потрібні для управи збіжа і печення хліба, робить один і тойсамий чоловік. Один або і більше робили плуг; інший чоловік робив борону; інший шив мішки на зерно й муку; інший будував млин; інший робив діжу на тісто; інший копав сіль, потрібну для смаку хліба, а ще хтось другий виробляв дріжджі до тіста.

Бачимо, що люди поділилися працею так, що одні роблять це, а другі те. Але треба вам, діточки, знати, що давно, дуже давно так не було. Один чоловік мусів собі зробити все потрібне до життя. То значить, що тойсамий хлібороб, що сіє збіже, мусів собі наперед зробити з дерева плуг, бо давно були плуги деревляні. Він самий мусів зробити і борону (також деревляну) і мішочки зі шкіри або скрині на зерно і муку. Самий собі молот зерно на жорнах, які він таксамо робив, бо давно мололи лише на жорнах, які і нині ще по деяких селах заступають людям млин.

Але мало того. Тойсамий чоловік мусів собі якнебудь побудувати хатину і всю обстанову. Самий шив собі одіж і робив обуву: словом, усе. Аж потому, може по сотках і тисячах літ такого важкого господарювання, порозуміли люди, що краще буде поділити працю між себе. Сталось приміром таке, що хтось зробив собі обуву — чоботи чи черевики — краще як другі це робили в його селі. Тоді один, що добре шив одяг, сказав тому: Вший мені чоботи, бо я так не потрафлю, а я тобі за се вшию кожух! Так сказали і другі. І той чоловік шив тільки чоботи для усіх. Але за те давали йому другі і обуву і муку і все інше, потрібне до життя-буття. Так повстав перший ремісник — швець.

А потому інші ремесла: кравці, столярі, будівники майстри, ковалі. Люди побачили, що такий ремісник, який вже змалку прикладається до одної роботи, приміром шевства, робить це скоро і зручно і гарно. Отже краще дати цю роботу йому і заплатити чимбудь, — харчем чи грішми, — аніж трати-

ти багато часу на те, щоби самому собі робити те, до чого нема вправи ні охоти.

Далі поділили люди роботу так, що навіть не всі частинки того самого предмету, наприклад плаща, роблять ті самі люди: один крає, другий шиє стан, третій рукави, четвертий лише ґузики пришиває. Кождий вправився у своєму і робота йде дуже скоро, а тому й дешевше коштує.

Ану, подумайте діти, скільки треба різних ремісників, щоби побудувати мурований дім? Вчисліть усяких ремісників! Попробуйте!

КАСОВИЙ ЗВІТ

Прислали за перше число Українських Шкільних Вістей:

Вапенський Андрей	\$1.00	Мартинюк Петро	1.00
Гвоздевич Роман	1.00	Рогач Яків	1.00
Гавришків Ілько	1.00	Романків Володимир	1.00
Каськів Теодозій за 80 чисел	8.00	о. Сіменович Н.	1.00
Кріль Іван	1.00	Цап Петро	1.00
Кріль Стефанія	1.00	Цицик Николай	1.00
Костраба Григорій	1.00	Шараварко Осип	1.00
		Загадайко Николай	1.00

Члени Товариства українських кат. Дякоучителів в Америці зложили свої вкладки:

Безезинський Юрій	\$1.00	Королишин Григорій	6.00
Буката Йосиф	6.00	Кравець Іван	3.00
Гвоздевич Роман	6.00	Матвіїв Михайло	6.00
Гладюк Николай	6.00	Михаліцький Григорій	6.00
Голович Юрій	6.00	Онуфрик Теодор	6.00
Грабар Стефан	5.00	Піпюк Григорій	6.00
Гриньків Онуфрій	5.00	Петриканин Іван	6.00
Демків Николай	6.00	Романків Володимир	11.00
Дмитрів Роман	6.00	Сокольський Мирон	6.00
Доброміль Дмитро	10.00	Солтис Михайло	6.00
Дроздяк Олекса	8.00	Фатюк Михайло	6.00
Заяць Йосиф	1.00	Цицик Николай	11.00
Зубар Григорій	6.00	Чернецький Іван	6.00
Каськів Теодозій	6.00	Шанайда Василь	5.00
Королишин Євгеній	6.00	Шавінський П.	5.00

